

Štvrtá nedeľa vo veľkonočnom období A

30. apríl 2023

Jn 10, 1 – 10

Milé sestry a bratia v Kristovi

Veľkonočné obdobie nie je len oslavou vzkrieseného Krista, ale vyzýva aj nás k premene v našom kresťanskom živote. Ak sa chceme spolu s Kristom „prebudiť“, povstať k novému životu, musíme si pripomenúť, k čomu nás Kristus vyzýva.

Podľa posolstva dnešnej nedele kresťanstvo neznamena izolovanú snahu o dokonalosť, o svätosť, odtrhnutú od života ostatných ľudí, s ktorými žijeme. Naopak, nedeľa dobrého pastiera pripomína potrebu vstúpiť do vzťahu s ostatnými našimi blíznymi. Evanjelista Ján hovorí o vzťahu, ktorý Ježiš má k nám ľuďom ako o dobrom pastierovi.

Tento obraz na nás už asi pôsobí trochu archaicky, starodávne. Pochádza z vtedajšej poľnohospodárskej zameranej spoločnosti, dnes by možno evanjelista použil módnejšie slovo líder. Tak či onak chcel zdôrazniť záujem o dobro druhého človeka, starostlivosť o jeho skutočný rast, prospech. Pastier aj líder predstavujú pre svojich zverencov, pre ovečky autoritu a úlohou autority – ako naznačoval aj jej latinský názov – je starať sa starať sa o rozvoj, rast tých, ktorí sú jej boli zverení. Tak, aby dosiahli čo najlepšie podmienky pre svoj život, pre svoj vlastný rast. Úloha pastiera bolo nachádzať čo najlepšie pastviny a privádzať na ne zverených. Úloha pastiera, úloha autority nie je starať sa o seba, „užívať“ si svoju moc, ale slúžiť svojim zverencom.

Zreteľnejšie to vidíme, ak nám práve dnešná nedeľa hovorí o Ježišovi ako o dobrom pastierovi. Ježiš Kristus nám celým svojim životom zanechal príklad vzťahov, ktoré nie sú orientované na úcel, na niečo, čo sa dá štatisticky počítať, pre Ježiša bol dôležitý druhý človek samotný. Preto neváhal vstúpiť s ním do vzťahu. Ježiš kladie aj na nás, tak na dnešných duchovných pastierov aj na všetkých kresťanov určité nároky. My všetci máme hľadať tie dvere k druhým, ktorým je on, Ježiš Kristus sám. Čo to znamená? Ak sa Ježiš neorientoval na to vonkajšie, hodnoty, ktoré je možné vykazovať domnelými štatistikami, ak druhým ľuďom ponúkal priamy, nepodmienený vzťah, cestu k plnšiemu životu, potom aj my by sme mali pristupovať k druhým ľuďom podobne. Mali by sme aj my prichádzať k druhým ľuďom dverami takýchto priamych vzťahov, ktoré nám Ježiš ukázal. Nemali by sme sa uspokojovať s číslami tých, ktorí sa prihlásili k vierovyznaniu, s počtom „obrátenejších“, s odbavenými bohoslužbami.

Myslím, že svedčiť o takýchto vzťahoch, usilovať sa o ne je osobitne dôležité v dnešnom svete. Pretože dnešok je viac orientovaný na vonkajší úcel, na hodnoty, ktoré sa dajú manažovať, ktoré sa dajú vopred vyrátať, účelovo pripraviť. Vďaka tomu moderná doba dosiahla svoje nesporné úspechy. Dnešný svet nás ale bohužiaľ aj vo vzťahoch núti viac si všímať to, čo sa dá spredmetniť, zvečniť. Tak ako v diskusiách aj vo vzťahoch už bohužiaľ platí vecnosť, vecnosť sa stala hlavnou cnosťou dneška. Dnešná doba má svoje pravidlo, ktoré radí, aby sme o tom, o čom nemožno jasne hovoriť, radšej mlčali. A preto dnes už zväčša mlčíme o vzťahoch, o celej oblasti života duše. Prípadne o nich len čítame v zjednodušených life-stylových časopisoch, ktoré ale zväčša sú len zjednodušeným vecným návodom na rýchly úspech.

Dnešná nedeľa nám dáva Ježiša za príklad: veď aj my sa k nemu ako k dobrému pastierovi hlásime. Ježiš bol dobrým pastierom, lídrom a chceme ním byť aj my všetci, ktorí ho s väčším či menším úspechom nasledujeme. Snažme sa nasledovať jeho príklad, aj keď niekedy sa nám jeho latka zdá byť privysoko postavená, snažme sa kráčať v jeho stopách a priblížiť ho tak k dnešnému svetu.

Viliam Arbet